

جداسازی باکتریهای مقاوم به شوری و خشکی و مطالعه سازگاری جدایه‌ها با شرایط قلیایی

محبوبه ابوالحسنی^۱، امیر لکزیان^۲، احمد تاج آبادی پور^۳، غلامحسین حق‌نیا^۴ و فرشته غفاری^۵

^۱ دانشجوی سابق کارشناسی ارشد دانشگاه فردوسی مشهد و شهرکرد - ^۲ و ^۳ عضو هیئت علمی دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد و دانشگاه ولیعصر (عج) رفسنجان

مقدمه:

تنش‌های شوری، خشکی و قلیائیت از جمله مهمترین تنش‌های طبیعی در مناطق خشک و نیمه خشک هستند که باعث کاهش عملکرد گیاه در مناطق خشک و نیمه خشک می‌شوند (۵). وسعت مناطق خشک و نیمه خشک در ایران بیش از ۱/۵ میلیون کیلومتر مربع است، که معادل ۳ درصد وسعت مناطق خشک و نیمه خشک جهان است (۱). وسعت زمینهای شور در ایران بیش از ۱۶۵ هزار هکتار است که دو سوم آن در مناطق گرم و خشک قرار دارد (۱). از سوی دیگر نیتروژن به عنوان محدود کننده‌ترین عنصر غذایی در خاکهای این مناطق مطرح است. لذا استفاده از گیاهان مقاوم به شوری و خشکی که قادر به میزبانی میکروارگانیسمهای تثبیت کننده نیتروژن باشند به عنوان بهترین راه حل این مشکل مطرح می‌باشد (۵). تثبیت زیستی نیتروژن، از طریق فرایند همزیستی ریزوبیوم و گیاهان لگومینوز به عنوان یکی از روشهای کم هزینه و بدون آلودگی برای تامین نیاز نیتروژن گیاهان علوفه‌ای تیره بقولات است که از نظر تولید مواد غذایی و توسعه مراتع اهمیت دارند (۲). تلقیح گیاهان لگومینوز با جدایه‌های بومی ریزوبیوم مقاوم به شوری در شرایط نامساعد قلیایی، تاثیر مثبتی در رابطه همزیستی لگوم - ریزوبیوم دارد و در نتیجه افزایش افزایش عملکرد گیاه را بدنبال دارد (۵).

مواد و روشها:

از مزارع زیر کشت یونجه در استان کرمان نمونه برداری از خاک و گیاه صورت گرفت. از گره‌های ریشه و خاک این مزارع ۶۰۰ جدایه جداسازی و خالص سازی شدند. بعد از آزمون گره‌زایی تعدادی جدایه جهت مطالعه انتخاب شدند. قبل از هر مرحله از آزمایش ابتدا عمل یکسان سازی تعداد سلول جدایه‌ها انجام شد. به منظور مطالعه تحمل به شوری جدایه‌ها از محیط کشت YEB با غلظت‌های ۴/۵ و ۲/۵، ۱، ۰ درصد کلرید سدیم و جهت مطالعه تحمل به خشکی از محیط کشت YEB با غلظتهای متفاوت پلی اتیلن گلیکول با پتانسیل آبی معادل ۳/۵- و ۲-، ۱-، ۰ مگاپاسکال در دمای ۳۰ درجه سانتی گراد به مدت ۱۸ ساعت استفاده شد. نتایج نشان داد که بین جدایه‌ها از نظر مقاومت به شوری و خشکی تفاوت معنی داری وجود دارد. همه جدایه‌ها بر اساس مقاومت به شوری و خشکی در دو گروه مقاوم و حساس گروه بندی شدند. جهت مطالعه جدایه‌های مقاوم به شرایط قلیایی بالا (۹-۷ > pH) از محیط کشت YEB با بافر AMPD و شرایط قلیایی پایین (۵-۴ < pH) از بافر HOMOPIPES استفاده شد (۴).

نتایج و بحث:

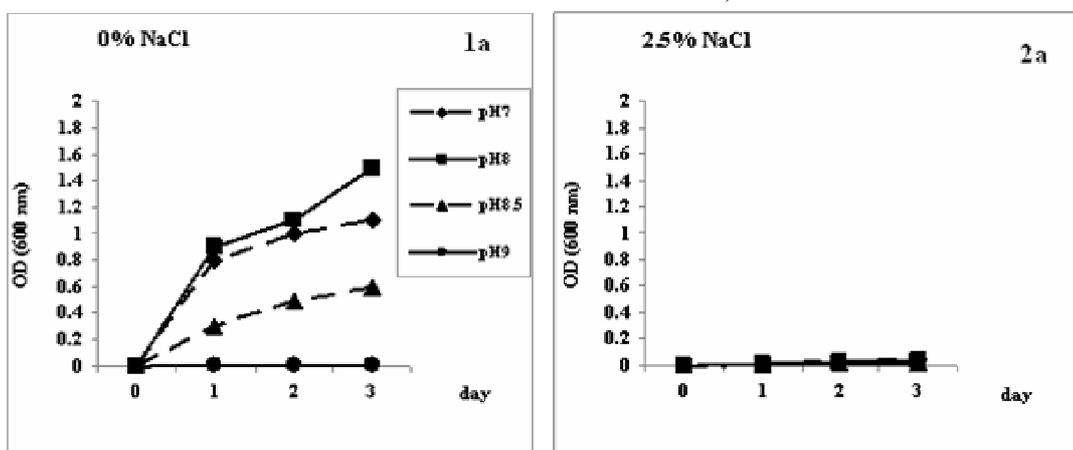
در جدول ۱ مشاهده می‌شود که بین جدایه‌ها از نظر مقاومت به شوری و خشکی تفاوت وجود دارد. دو جدایه SK27 و SK36 تا غلظت ۴٫۵ درصد کلرید سدیم و پتانسیل آبی ۳/۵- را بخوبی تحمل کردند. دو جدایه نیمه مقاوم SK50 و SK53 تا غلظت ۲٫۵ درصد کلرید سدیم و پتانسیل آبی ۲- را تحمل کردند. رشد جدایه‌های حساس SK13، SK56، SK21، و SK64 در غلظت ۱ درصد کلرید سدیم و پتانسیل آبی ۱- متوقف شد (جدول ۱). بر اساس نتایج مشاهده می‌شود که همبستگی بالایی بین مقاومت به شوری و خشکی جدایه‌ها وجود دارد. با توجه به جدول ۱ مشاهده می‌شود که جدایه‌های مقاوم به شوری و خشکی شرایط قلیایی را بهتر از جدایه‌های حساس تحمل می‌کنند. منحنی رشد جدایه‌های سینوریزوبیوم حساس SK64 و مقاوم SK36 به شوری نشان می‌دهد که بین مقاومت به شوری و تحمل

شرایط قلیایی جدایه‌ها همبستگی بالایی وجود دارد (شکل ۱ و ۲). این همبستگی در تحقیقات شمس‌الدین و ورنر (۵) و کوکارنی (۳) نیز مشاهده شده است.

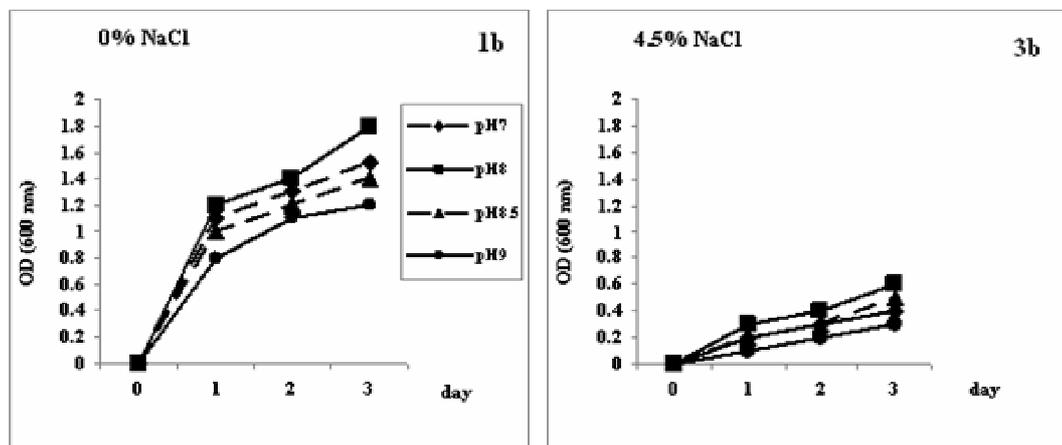
جدول ۱. خصوصیات فنوتیپی جدایه‌های سینوریزوبیوم جداسازی شده از گره‌های ریشه یونجه تحت تنش‌های محیطی

Strain	NaCl % inhibiting the growth	Water potential with PEG ₆₀₀₀ (MPa)	Low pH values tolerated	High pH values tolerated
SK 13	1.0	-1.0	5.5	8.5
SK 21	1.0	-1.0	5.0	8.5
SK 27	4.5	-3.5	5.5	9.0
SK 36	4.5	-3.5	5.0	9.0
SK 50	2.5	-2.0	5.5	8.5
SK 53	2.5	-2.0	5.5	9.0
SK 56	1.0	-1.0	5.5	8.5
SK 64	1.0	-1.0	5.5	9.0

SK, *Sinorhizobium* Kerman

شکل ۱. منحنی رشد جدایه سینوریزوبیوم حساس SK64 در غلظت‌های متفاوت شوری و pH

شکل ۲. منحنی رشد جدایه سینوریزوبیوم مقاوم SK36 در غلظت‌های متفاوت شوری و pH

منابع

۱- آروین، م. و ن. کاظمی پور. ۱۳۸۰. آثار تنش‌های شوری و خشکی بر رشد و ترکیب بیوشیمیایی چهار رقم پیاز خوراکی. مجله علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی. جلد ۵، شماره ۴، صفحه ۵۲-۴۱.

[2] D.F. Herridge, J.E. Turpin, and M.J. Robertson, Improving nitrogen fixation of crop legumes through breeding and agronomic management: analysis with simulation modelling. *Aust. J. Exp Agric.* 41 (2001) 391-401.

[3] S. Kulkarni, S. Surange, S.C. Nautiyal, Crossing the limits of *Rhizobium* existence in extreme conditions, *Curr Microbiol.* 41 (2000) 402-409.

-
- [4] U.B. Priefer, J. Aurag, B. Boesten, I. Bouhmouch, R. Defez, A. Filali-Maltouf, M. Miklis, H. Moawad, B. Mouhsine, J. Prell, A. Schluter, B. Senatore, Characterization of *Phaseolus* symbionts isolated from Mediterranean soils and analysis of genetic factors related to pH tolerance, J Biotechnol. 91 (2001) 223-236.
- [5] A. Shamseldin, D. Werner, Selection of competitive strains of *Rhizobium* nodulating *Phaseolus vulgaris* and adapted to environmental conditions in Egypt, using the gus-reporter gene technique, World J Microbiol Biotechnol. 20 (2004) 377-382.